
Úvod k počátečnímu problému pro obyčejné diferenciální rovnice

---

- Budeme řešit **modelový příklad**: úlohu množení bakterií.

- Na začátku máme jednu bakterii a víme, že se za určitý čas rozmnoží na dvě. Zajímá nás počet bakterií v čase t .
- Úloha se dá formulovat jako řešení obyčejné diferenciální rovnice (ODE)

$$\frac{dN(t)}{dt} = kN(t),$$

kde $N(t)$ vyjadřuje počet bakterií v čase t . Počáteční podmínka je $N(0) = 1$. Rovnice nám konkrétně říká, že za jednotku času se každá bakterie rozmnoží k -krát.

- Stejná rovnice popisuje také například úbytek radionuklidů při radioaktivním rozpadu. V tomto případě je ovšem $k < 0$.
- Úlohu můžeme ještě dále zobecnit tak, že k nebude konstanta, ale časově závislá funkce $k = k(t)$. Například volba $k(t) = 1 + \cos t$ popisuje, že se bakterie množí především v létě (v teple), zatímco v zimě vůbec. Řešíme tedy obyčejnou diferenciální rovnici (ODE)

$$\frac{dN(t)}{dt} = (1 + \cos t)N(t) \quad \text{s počáteční podmínkou} \quad N(0) = 1.$$

Její analytické řešení je

$$N(t) = e^{t+\sin(t)},$$

ale zde budeme předstírat, že jej neznáme.

- **Zadání:** Při přednáškách a při cvičení z tohoto předmětu obvykle ODE zapisujeme jako

$$\frac{dy(x)}{dx} = f(x, y(x)) \quad \text{s počáteční podmínkou} \quad y(x_0) = y_0.$$

Například naše výše popsaná úloha je v tomto značení a v těchto proměnných

$$\frac{dy(x)}{dx} = (1 + \cos x)y(x) \quad \text{s počáteční podmínkou} \quad y(0) = 1. \quad (1)$$

Tedy: známe hodnotu funkce $y(x)$ v bodu $x = 0$ a známe všude její první derivaci. Chceme nalézt postup, jak získat funkční hodnoty $y(x)$ v libovolném bodu x .

- **Eulerova metoda:**

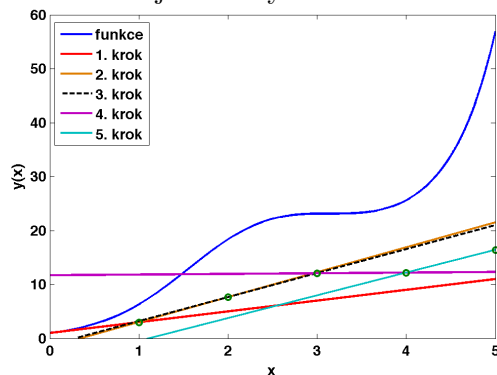
To, že známe derivaci, znamená že známe směrnici tečny grafu. Můžeme tedy začít v bodu $x = 0$, nakreslit z tohoto bodu tečnu a hodnotu funkce v bodu blízkém k $x = 0$ hledat na této tečně. V novém bodu pak opět vypočítat směrnici tečny a postupovat po přímce s touto směrnicí, atd. Tento postup je znám jako Eulerova metoda. Matematicky ji lze odvodit pomocí Taylorova rozvoje funkce

$$y(x+h) = y(x) + h \frac{dy(x)}{dx} + \dots$$

První derivace $y(x)$ je rovna $f(x, y(x))$, členy s druhou a vyššími derivacemi zanedbáme. Pro naši funkci (1) popisující množení bakterií tedy máme

$$y(x+h) = y(x) + h(1 + \cos x)y(x)$$

a postup řešení spolu se směrnicemi v jednotlivých bodech vidíme zde

Jediné, čím můžeme Eulerovu metodu zpřesnit, je zmenšit délku kroku.

• **Metoda středního bodu (midpoint method):**

Můžeme se však pokusit metodu modifikovat tak, abychom dostali přesnější vyjádření směrnice tečny. Řekněme, že nejprve provedeme poloviční krok, tedy krok o $h/2$, pomocí Eulerovy metody. V tomto bodu vypočítáme novou směrnicí tečny, která se bude rovnat

$$f\left(x + \frac{h}{2}, y(x) + \frac{h}{2}f(x, y(x))\right).$$

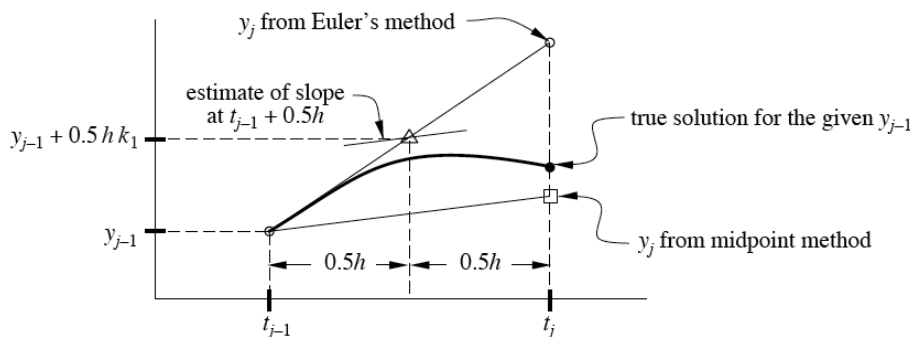
Tuto směrnicí pak použijeme k provedení celého kroku z bodu x do bodu $x + h$. Metoda tedy je

$$y(x+h) = y(x) + h f\left(x + \frac{h}{2}, y(x) + \frac{h}{2}f(x, y(x))\right)$$

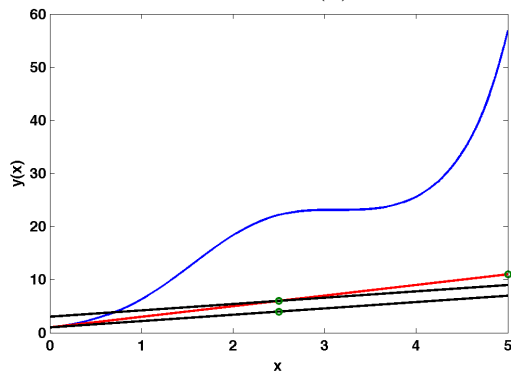
a pro konkrétně naši funkci (1) máme

$$y(x+h) = y(x) + h \left[1 + \cos\left(x + \frac{h}{2}\right)\right] \left(y(x) + \frac{h}{2}(1 + \cos x)y(x)\right).$$

Této metodě se říká metoda středního bodu (midpoint method) a její postup lze schematicky znázornit takto:

Při volbě dlouhého kroku však není pro naši funkci (1) vhodná, jak je vidět z následujícího obrázku.

- **Heunova metoda:**

Další jednoduchá metoda spočívá v tom, že se pokusíme odhadnout směrnici tečny v bodu $x + h$, poté uděláme průměr směrnic v bodech x a $x + h$ a po přímce s touto průměrnou směrnicí postupujeme z x do $x + h$. Směrnici tečny v bodu $x + h$ odhadneme pomocí Eulerovy metody, tedy jako

$$f(x + h, y(x) + h f(x, y(x))).$$

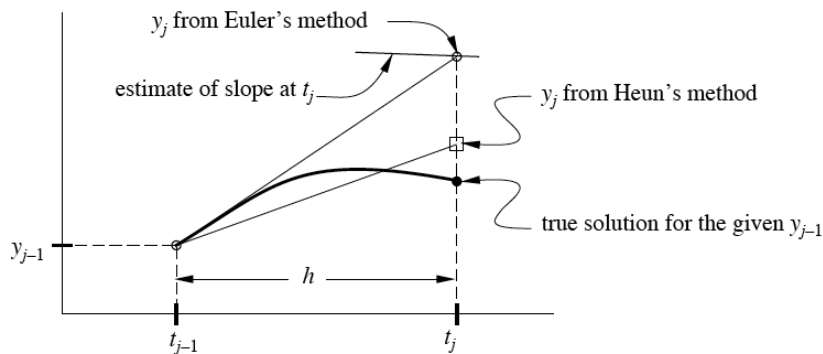
Metoda je tedy

$$y(x + h) = y(x) + h \frac{1}{2} \left(f(x, y(x)) + f(x + h, y(x) + h f(x, y(x))) \right),$$

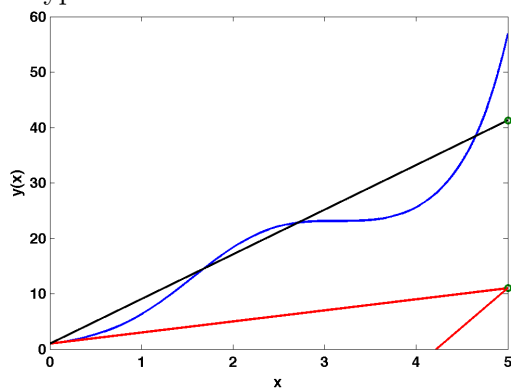
což pro naši funkci (1) dává

$$y(x + h) = y(x) + \frac{h}{2} \left((1 + \cos x) y(x) + [1 + \cos(x + h)] [y(x) + h(1 + \cos x) y(x)] \right).$$

Této metodě se říká Heunova, můžeme ji schematicky znázornit jako

a konkrétně pro naši funkci vypadá takto:

- Všechny metody popsané v tomto textu formálně patří mezi Runge-Kuttovy metody.